

Thư của Gia-cơ (Gia-cơ)

Mục-dịch: Để phơi bày các thói đạo-đức giả và để dạy phẩm-hạnh Christ-nhân

Người viết: Gia-cơ, em của Giê-xu, một vị lãnh-đạo hội-thánh Giê-ru-sa-lem

Gửi cho: Những Christ-nhân Giu-đa đầu thế-kỷ thứ-nhất cư-ngụ trong các cộng-đồng dân Ngoại-bang xa vùng Pha-lét-tin, và gửi cho tất cả Christ-nhân ở mọi nơi

Ngày viết: Có lẽ vào khoảng năm 49 SC (Sau Christ Giáng-sinh) trước khi có hội-đồng Giê-ru-sa-lem họp năm 50 SC

Bối-cảnh: Thư này diễn-tả sự quan-tâm của Gia-cơ đối với những Christ-nhân bị bắt-bớ đã từng thuộc hội-thánh Giê-ru-sa-lem.

Câu gốc: “Nhưng một người nào đó có thể nói: ‘Người có đức-tin và ta có các việc làm; hãy chỉ cho ta đức-tin của người không có các việc làm, và ta sẽ chỉ cho người đức-tin của ta bởi các việc làm của ta.’ ” (2.18)

Ý chính: Tin Chúa Giê-xu,...yêu-thương lẫn nhau,... giúp-đỡ lẫn nhau, chúng mình là anh chị em cùng một Cha, cùng một hội-thánh....là những lời nói thường thốt ra từ miệng các tín-nhân đi nhà thờ, nhưng thường mắc vào lỗi-lầm là chỉ nói mà không làm. Công-nhận là tin Chúa và là con-cái của Đức Chúa TRỜI, nhưng vẫn bám chặt lấy thế-gian và các giá-trị của trần-gian. Nhận được tất cả những giải-đáp đúng, nhưng họ sống trái với lời dạy của Chúa được ghi trong Thánh-Kinh.

Gia-cơ đã trực-tiếp đương đầu với sự ngang trái này. Thật là không đủ nếu chỉ nói rằng mình có đức-tin nơi Chúa Giê-xu Đấng Christ và không sống theo đức-tin đó. “Ấy là ích-lợi gì, hỡi anh em của tôi, nếu một người nói mình có đức-tin nhưng hẳn không có các việc làm? Đức-tin đó có thể cứu-rỗi hẳn chăng?” (2.14). Bằng chứng của thực-thể của đức-tin của chúng ta là một đời sống được thay đổi.

Đức-tin chính-cống sẽ đương-nhiên mang lại các việc làm tốt-lành. Đây là đề-tài chính của thư Gia-cơ. Vây quanh đề-tài này, ông cho các lời khuyên thực-tiến về cách sống một cuộc đời theo Đấng Christ.

Gia-cơ bắt đầu bức thư của mình bằng việc phác-họa vài đặc-tính tổng-quát của đời sống Christ-nhân (1.1-1.27). Kế đó, ông khích-lệ các Christ-nhân phải hành-động một cách ngay-thẳng trong xã-hội (2.1-2.13). Tiếp theo các lời khuyên thực-tế, ông đưa ra các thảo-luận thần-học về mối liên-quan giữa đức-tin và hành-động (2.14-2.26). Đoạn Gia-cơ chỉ cho thấy tầm quan-trọng của việc kiểm-soát lời nói của một người (3.1-3.12).

Trong các câu 3.13-3.18, Gia-cơ phân-biệt hai loại khôn-goan, dưới đất và trong trời. Đoạn ông khuyến-kích độc-giá hãy từ bỏ ý-muốn xấu-xa và vâng-lời Đức Chúa TRỜI (4.1-4.12). Gia-cơ khiển-trách những kẻ tin-cậy nơi chương-trình và tài-sản của mình (4.13-5.6).

Cuối-cùng, ông khích-lệ độc-giá phải chịu-đựng lẫn nhau (5.7-5.11), phải thẳng-thẳng trong các lời hứa của họ (5.12), phải cầu-nguyện cho nhau (5.13-5.18), và phải

giúp-đỡ lẫn nhau cứ trung-thành với Đức Chúa TRỜI (5.19-5.20)

**Thư của Gia-cơ
(Gia-cơ 1.1-2.13)**

1. Tôn-giáo xác-thật (1.1-1.27)

Lời chào-thăm mở đầu (1.1)

1 ¹Gia-cơ, một kẻ nô-lệ của Đức Chúa TRỜI và của Chúa Giê-xu Đấng Christ,

Gửi cho 12 chi-tộc đang trong vòng Luru-lạc:
Chào thăm.

Việc chịu đựng các thử-thách và những cám-dỗ (1.2-1.11)

2 Hãy xem nó toàn bộ niềm vui, hỡi anh em của tôi, khi anh em chạm-trán các thử-thách khác nhau, ³biết rằng sự thử-thách đức-tin của anh em sanh ra sức chịu đựng. ⁴Và hãy để sức chịu đựng có kết quả toàn-hảo của nó, để anh em có thể toàn-hảo và trọn- vẹn, không thiếu một cái gì cả.

5 Nhưng nếu bất cứ ai trong anh em thiếu khôn-ngoa, hãy cầu-xin Đức Chúa TRỜI, là Đấng ban cho mọi người một cách rộng-lượng và không có lời quở-trách, và nó sẽ được ban cho hần. ⁶Nhưng hần phải cầu-xin bằng đức-tin, không có một sự nghi-ngờ gì cả, vì kẻ nghi-ngờ giống như ngọn sóng biển bị đưa đẩy và đập vùi bởi gió. ⁷Vì chớ để kẻ đó mong rằng hần sẽ nhận lãnh một cái gì từ Chúa, ⁸là một kẻ lưỡng lự, không vững trong mọi đường lối của hần.

9 Nhưng người anh em trong cảnh-huống khiêm-nhường hãy lấy làm vinh dự trong địa-vị cao-trọng của hần; ¹⁰và người giàu hãy lấy làm vinh dự trong sự khiêm-tốn của hần, vì giống như cỏ đang nở hoa, hần sẽ chết đi. ¹¹Vì mặt trời mọc lên với gió nóng thiêu đốt và làm cỏ héo; và hoa của nó rụng và vẻ đẹp bề ngoài của nó bị hủy diệt; cũng như thế người giàu giữa những sự đeo đuổi của hần sẽ phai đi.

Sự cám-dỗ và ân-điển (1.12-1.18)

12 Phước cho người bền gan dưới sự thử-thách; vì một khi hần đã được chấp-thuận, hần sẽ nhận mũ-miền của sự sống, mà Chúa⁽¹⁾ đã hứa cho những kẻ thương-yêu Ngài. ¹³Chớ có ai nói khi hần bị cám-dỗ: “Tôi đang bị cám-dỗ⁽²⁾ từ Đức Chúa TRỜI”; vì Đức Chúa TRỜI không có thể bị cám-dỗ bởi các sự việc xấu-xa, và chính Ngài không cám-dỗ ai cả. ¹⁴Nhưng mỗi người bị cám-dỗ khi hần bị lôi kéo đi và bị quyến-rũ bởi chính tham muốn của hần. ¹⁵Rồi, khi dục-vọng đã cư-mang, nó sinh ra tội-lỗi; và khi tội-lỗi được làm xong, nó gây ra sự chết. ¹⁶Chớ bị lừa-dối, hỡi anh em yêu-dầu của tôi. ¹⁷Mọi điều tốt được ban cho và mọi quà hoàn-hảo đều là từ trên, đi xuống từ Cha của các sự sáng, với Ngài chẳng có một sự biến đổi nào, hay dấu vết của sự đổi hướng. ¹⁸Trong sự thực hiện ý muốn của Ngài, Ngài đã sinh ra chúng ta bởi lời của lẽ-thật, để chúng ta được là một loại trái đầu mùa nhất định của các sinh-vật của Ngài.

Nghe và làm (1.19-1.27)

19 Anh em biết điều này, hỡi anh em yêu-dầu của tôi. Nhưng mỗi người hãy mau nghe, chậm nói và chậm giận; ²⁰vì cơn giận của loài người không đạt được sự công-chính của Đức Chúa TRỜI. ²¹Vì vậy, bỏ đi mọi sự bần-thiêu và quá nhiều ác-tâm, trong khiêm-tốn hãy nhận lời đã

được ăn sâu bám rễ vào, lời ấy có thể cứu-rỗi hồn của anh em. ²²Nhưng hãy chúng-tò anh em là những kẻ thực-hành lời ấy, và không chỉ là những kẻ nghe, là những kẻ tự dối mình. ²³Vì nếu người nào là kẻ nghe lời ấy và không là kẻ thực-hành, hần như một người nhìn chăm-chú vào mặt tự-nhiên của hần trong một cái gương; ²⁴vì một khi hần đã nhìn chăm-chú vào chính hần và đi khỏi, hần lập tức quên hần đã là loại người gì. ²⁵Nhưng người là kẻ nhìn chăm-chú vào luật hoàn hảo ấy, luật về sự tự-do, và tuân theo nó, đã chẳng trở thành một kẻ nghe mà hay quên nhưng một người thực-hành có hiệu-quả, người này sẽ được phước trong điều người thực-hành. ²⁶Nếu người nào nghĩ hần là ngoan đạo, và chưa kiểm-chế lưỡi của hần song lừa-dối tâm của hần, thì tôn-giáo của người này không có giá-trị. ²⁷Tôn-giáo không ô-ước và trong sạch trước mắt Đức Chúa TRỜI và Cha của chúng ta là: thăm viếng những kẻ mồ-côi và các góa-phụ trong cảnh khốn-cùng của họ và giữ mình không vẩn đục từ thể-gian.

2. Đức-tin xác-thật (2.1-3.12)

Dùng thiên-vị người giàu (2.1-2.13)

2 ¹Hỡi anh em của tôi, chớ giữ đức-tin của anh em nơi Chúa Giê-xu Đấng Christ đây vinh-quang của chúng ta với thái-độ có sự thiên-vị cá-nhân. ²Vì nếu một người đi vào trong hội-chúng của anh em với chiếc nhẫn vàng và mặc quần-áo đẹp, và ở đó cũng đi vào một người nghèo trong quần-áo bần-thiêu, ³và anh em chú ý đặc-biệt đến người mặc quần-áo đẹp, và nói: “Ông ngồi ở đây trong một chỗ tốt,” và anh em nói với người nghèo: “Người đứng ở đó, hoặc ngồi xuống gần cái ghế kê chân của tôi,” ⁴há anh em đã chẳng làm các sự phân-biệt giữa chính anh em, và đã trở thành các quan tòa với các suy-đoán xấu-xa hay sao? ⁵Hãy lắng nghe, hỡi anh em yêu-dầu của tôi: Đức Chúa TRỜI há đã chẳng chọn những kẻ nghèo của thể-gian này để là giàu trong đức-tin và là những kẻ thừa kế vương-quốc mà Ngài đã hứa cho những kẻ yêu-thương Ngài hay sao? ⁶Nhưng anh em đã làm nhục người nghèo ấy. Há chẳng phải những kẻ giàu áp-bức anh em và chính họ kéo lê anh em vào trong tòa-án sao? ⁷Há họ chẳng nói phạm-thượng cái danh công bằng bởi đó anh em đã được gọi hay sao? ⁸Tuy nhiên nếu anh em đang hoàn thành vương-luật, theo Thánh-Kinh: “NGƯỜI PHẢI THƯƠNG KẸ LÂN-CĂN CỦA NGƯỜI NHƯ CHÍNH NGƯỜI”⁽³⁾ thì anh em đang làm đúng. ⁹Nhưng nếu anh em tỏ ra thiên-vị, thì anh em đang phạm tội và bị kết-án bởi luật-pháp như các người phạm pháp. ¹⁰Vì hễ ai giữ trọn luật-pháp và ấy vậy mà làm-lỡ ở một điểm, hần đã trở thành có tội trong tất cả. ¹¹Vì Ngài là Đấng đã phán: “KHÔNG PHẠM-TỘI NGOẠI-TÌNH”⁽⁴⁾ cũng đã phán: “KHÔNG GIẾT NGƯỜI.”⁽⁵⁾ Bây giờ nếu anh em không phạm tội ngoại-tình, nhưng phạm tội giết người, anh em đã trở thành kẻ vi phạm luật-pháp. ¹²Vì vậy hãy nói và vì vậy hãy hành-động, như những kẻ sắp bị xét-xử bởi luật về sự tự-do. ¹³Vì phán xét sẽ không khoan-dung cho kẻ đã tỏ ra không có lòng khoan-dung; sự khoan-dung thắng sự phán xét.

¹bản khác: Đức Chúa Trời

²Sáng-thể 22.1: thử-thách

³Lê-vi 19.18

⁴Xuất-hành 20.14; Đa-ni-ên 15.18

⁵Xuất-hành 20.13; Đa-ni-ên 15.17

Thư của Gia-cơ
(Gia-cơ 2.14-4.10)

Đức-tin kết-quả trong các việc lành (2.14-2.26)

14Ấy là lợi ích gì, hỡi anh em của tôi, nếu một người nói mình có đức-tin nhưng hẳn không có các việc làm? Đức-tin đó có thể cứu-rỗi hẳn chăng? **15**Nếu một anh em hay chị em không có áo quần và cần thức-ăn hằng ngày, **16**và một người trong anh em nói với họ: “Hãy đi trong sự bình-an; hãy được ấm và hãy được no-nê,” và nhưng anh em không cho họ cái gì cần cho thân-thể của họ, đó là lợi ích gì? **17**Ngay cả như thế đức-tin, nếu nó không có các việc làm, là chết, tự nó chết. **18**Nhưng một người nào đó có thể nói: “Người có đức-tin và ta có các việc làm; hãy chỉ cho ta đức-tin của người không có các việc làm, và ta sẽ chỉ cho người đức-tin của ta bởi các việc làm của ta.” **19**Anh em tin rằng Đức Chúa TRỜI là độc-nhất. Anh em tin đúng; quý-sứ cũng tin, và rùng mình. **20**Nhưng anh em có muốn chấp nhận, anh em đại-dốt ôi, rằng: đức-tin không có các việc làm là vô dụng chăng? **21**Không phải Áp-ra-ham tổ-phụ của chúng ta đã được xưng công-chính bởi các việc-làm, khi ông đã dâng lên Y-sác con trai của ông trên bàn-thờ hay sao? **22**Anh em thấy rằng đức-tin đang làm việc với các việc-làm của ông, và như một kết-quả của các việc làm, đức-tin đã được làm cho hoàn-hảo; **23**và Thánh-Kinh đã được ứng-nghiệm sự việc nói: “VÀ AP-RA-HAM ĐÃ TIN ĐỨC CHÚA TRỜI, VÀ ĐIỀU ĐÓ ĐÃ ĐƯỢC KÊ CHO NGƯỜI NHƯ SỰ CÔNG-CHÍNH”⁽¹⁾ và ông đã được gọi là bạn của Đức Chúa TRỜI. **24**Anh em thấy rằng một người được xưng công-chính bởi các việc-làm và không chỉ bởi một đức-tin. **25**Và bằng cùng một cách ấy há Ra-háp người ky-nữ không phải cũng đã được xưng công-chính bởi các việc làm, khi bà đã tiếp các sứ-giá và đã đưa họ đi ra bởi con đường khác hay sao? **26**Vì y như thân-thể không có linh là chết, cũng như thế đức-tin không có các việc làm là chết.

Kiểm-chế cái lưỡi (3.1-3.12)

3¹Chớ có nhiều người trong anh em trở thành giáo-sư, hỡi anh em, biết rằng như vậy chúng ta sẽ chịu sự xét xử nghiêm-nhất hơn. **2**Vì tất cả chúng ta đều làm-lỡ bằng nhiều cách. Nếu người nào không làm-lỡ trong lời nói, hẳn là một người toàn-hảo, cũng có thể kiểm-chế toàn thân-thể nữa. **3**Bây giờ nếu chúng ta tra hàm-thiệt vào miệng con ngựa để chúng có thể tuân lệnh chúng ta, chúng ta cũng sai-khiến toàn-thể thân-thể của chúng. **4**Kìa, những chiếc tàu, dầu chúng quá lớn và được chạy bằng gió mạnh, cũng vẫn còn được điều-khiến bởi một bánh lái rất nhỏ, đi bất cứ nơi nào mà khuynh-hướng của người cầm lái muốn. **5**Cũng như thế, cái lưỡi là một phần nhỏ của thân-thể, và tuy vậy nó khoe-khoang về các điều vĩ-đại. Kìa, một đám rừng lớn biết bao bị đốt cháy bởi một chút lửa nhỏ dường ấy! **6**Và cái lưỡi là một ngọn lửa, cái thể-gian tội lỗi; cái lưỡi được đặt ở giữa vòng các chi-thể của chúng ta như để nó làm ô-uế toàn thể thân-thể, và đốt cháy dòng đời của chúng ta, và bị đốt cháy bởi âm-phủ. **7**Vì mỗi loài thuộc thú-vật và chim-chóc, thuộc loài bò sát và các sinh-vật biển, đều được thuần-hóa, và đã được thuần-hóa bởi loài người. **8**Song không có một người nào lại có thể kiểm-chế cái lưỡi; nó là một vật xấu không nghi-ngoi và đầy chất độc giết chết. **9**Với nó chúng ta chúc-tụng Chúa và Cha của chúng ta, và với nó chúng ta chửi

rủa người ta, là những kẻ đã được tạo dựng bằng tính chất giống Đức Chúa Trời; **10**từ cùng một cái miệng đến cả việc chúc-tụng lẫn việc rủa-sả. Hỡi anh em của tôi, các việc này không nên là cách này. **11**Há một suối nước phun ra từ cùng một mạch cả nước ngọt lẫn nước đắng sao? **12**Há cây vả, hỡi anh em của tôi, có thể ra trái ô-li-ve, hay gốc nho ra trái vả hay sao? Nước mặn cũng không có thể sinh ra nước ngọt.

3. Sự khôn-ngoan xác-thật (3.13-5.20)

Sự khôn-ngoan từ trời (3.13-3.18)

13Ai ở giữa anh em khôn-ngoan và hiểu-biết? Kẻ đó hãy bày tỏ các việc làm của hắn bởi cách cư xử tốt của hắn trong sự hòa-nhã của sự khôn-ngoan. **14**Nhưng nếu anh em có sự ghen-tị cay-đắng và tham-vọng ích-kỷ trong tâm của anh em, thì chớ kiêu-ngạo và như vậy lừa dối chồng lại lẽ thật. **15**Sự khôn-ngoan này không phải là điều xuống từ trên, nhưng thuộc đất, thuộc thiên-nhiên, thuộc quý-sứ. **16**Vì nơi có sự ghen-tị và tham-vọng ích-kỷ hiện-hữu, thì ở đó có sự lộn-xộn và mọi điều xấu-xa. **17**Nhưng sự khôn-ngoan từ trên trước nhất là trong sạch, đoan yêu hoà bình, hoà-nhã, hợp lý, đầy lòng khoan-dung và kết-quả tốt-lành, không lưỡng-lự, không có sự giả-hình. **18**Và trái của sự công-chính được gieo trong sự bình-an bởi những kẻ đàn hoà⁽²⁾.

Kéo gần đến Đức Chúa TRỜI (4.1-4.10)

4¹Nguyên-gốc của những sự cãi nhau và xung-đột giữa anh em là gì? Há nguyên-gốc đó không phải là các khối-lạc của anh em, chúng gây chiến trong các phần-tử của anh em hay sao? **2**Anh em tham-muốn và không có; thế là anh em phạm tội giết người. Và anh em thêm muốn và không thể đạt được; thế là anh em đánh nhau và cãi nhau. Anh em không có bởi vì anh em không xin. **3**Anh em xin và không nhận được, vì anh em xin một cách đòi bại, ngõ hầu anh em có thể sống qua nó trên các khối-lạc của anh em. **4**Anh em những kẻ ngoại-tình, há anh em không biết rằng tình bạn với thế-gian là hành-vi thù-địch hướng về Đức Chúa TRỜI hay sao? Bởi vậy hễ ai muốn là bạn của thế-gian thì tự làm mình thành một kẻ thù của Đức Chúa TRỜI. **5**Hoặc, há anh em nghĩ rằng Thánh-Kinh nói không có mục-đích sao: “Ngài, Linh mà Ngài đã khiến ở trong chúng ta, mong muốn một cách ghen-tuông”? **6**Nhưng Ngài cho một ân-điền lớn hơn. Bởi vậy có nói: “ĐỨC CHÚA TRỜI CHỒNG ĐÓI KÉ KIÊU-NGẠO, NHƯNG BAN AN-ĐIÊN CHO KÉ KHIÊM-TÓN.”⁽³⁾ **7**Bởi vậy, hãy chịu phục-tùng Đức Chúa TRỜI. Hãy kháng-cự quý-vương và nó sẽ chạy trốn khỏi anh em. **8**Hãy kéo gần tới Đức Chúa TRỜI và Ngài sẽ kéo gần tới anh em. Hãy rửa bàn tay của anh em, anh em những tội nhân; và hãy làm tinh khiết tâm của anh em, anh em những kẻ hai lòng. **9**Hãy khôn-khổ và thương-tiếc và khốc-lóc; hãy để tiếng cười của anh em được đổi thành sự đau buồn, và niềm vui của anh em thành sự ưu-sầu. **10**Hãy tự hạ mình trong sự hiện-diện của Chúa, và Ngài sẽ nâng cao anh em.

¹Sáng-thể 15.6; Ê-sai 41.8

²hay: bởi những kẻ giải-hòa

³Thánh-thi 138.6; Châm-ngôn 3.34

Thư của Gia-cơ
(Gia-cơ 4.11-5.20)

Chớ nói điều xấu, cũng đừng phán-xét (4.11-4.12)

11Chớ nói chống lại nhau, hỡi anh em. Kẻ nói chống lại một anh em, hoặc phán-xét anh em của mình, nói chống lại luật-pháp, và phán-xét luật-pháp; nhưng nếu anh em phán-xét luật-pháp, anh em không phải là kẻ thực-hành luật-pháp, nhưng là một thâm-phán của nó. **12**Chỉ có một Đấng ban luật-pháp và Thâm-phán, là Đấng có thể cứu và hủy diệt; nhưng anh em là ai lại phán-xét kẻ lân-cận của anh em?

Tin-cậy Đức Chúa Trời trong việc lập các chương-trình tương-lai (4.13-4.17)

13Bây giờ hãy đến, hỡi anh em những kẻ nói: “Hôm nay hay ngày mai, chúng ta sẽ đi tới thành-phố nọ và thành-phố kia, và trải qua một năm ở đó và làm ăn và làm lợi.” **14**Nhưng mà anh em không biết cuộc đời của anh em sẽ như cái gì ngày mai. Anh em *chỉ* là hơi nước hiện ra trong một chốc lát và rồi sau đó biến mất. **15**Thay vì thế, *anh em phải* nói: “Nếu Chúa muốn, chúng tôi sẽ sống và cũng sẽ làm việc này hay việc nọ.” **16**Nhưng như thế ấy, anh em khoe-khoang bằng tính kiêu-ngạo của anh em; mọi khoe-khoang như thế đều là xấu-xa. **17**Bởi vậy, đối với người là kẻ biết điều đúng để làm, và không làm, đối với người đó ấy là tội.

Cảnh-cáo kẻ giàu-có (5.1-5.6)

5¹Bây giờ hãy đến, anh em giàu, hãy khóc và hãy gào lên vì những nỗi khốn-khổ sắp đến trên anh em. ²Của-cải của anh em đã mục-nát và quần-áo của anh em đã bị sâu-mọt ăn. ³Vàng của anh em và bạc của anh em đã bị ri-sét; và ri-sét của chúng sẽ là một chứng-cớ chống lại anh em và sẽ thiêu-nuốt xác-thịt của anh em như lửa. Ấy là trong các ngày cuối-cùng mà anh em đã dồn chứa của-cải tích-trữ của anh em! ⁴Này, tiền-công của các nhân công đã cắt cỏ những cánh đồng của anh em, và nó đã bị giữ lại bởi sự lừa gạt của anh em, thét lên *chống lại anh em*; và các tiếng la thét của những kẻ đã làm xong việc gặt đó đã thấu tới tai của Chúa của các Cơ-binh. ⁵Anh em đã sống một cách xa-hoa trên trái đất và đã sống một cuộc đời đầy vui-thú phóng-dăng; anh em đã nuôi béo tâm của anh em trong ngày giết thịt. ⁶Anh em đã kết-án và đã giết người công-chính ấy; người ấy không kháng-cự anh em.

Kiên-nhẫn trong sự đau-khổ (5.7-5.12)

7Bởi vậy, hãy kiên-nhẫn, hỡi anh em, cho đến khi có việc đến của Chúa. Kia, nông-phu chờ đợi sản-vật quý-báu của đất, kiên-nhẫn về nó, cho đến khi nó được các trận mưa sớm và muộn. **8**Anh em cũng hãy kiên-nhẫn; hãy làm vững tâm của anh em, vì việc đến của Chúa sắp xảy ra. **9**Chớ than-vãn, hỡi anh em, chống nhau, để chính anh em có thể không bị phán-xét; kia, vị Thâm-phán đang đứng ngay cửa. **10**Như một gương-mẫu, hỡi anh em, của sự đau khổ và kiên-nhẫn, hãy *theo gương* các tiên-tri là những người đã nói trong danh của Chúa. **11**Này, chúng ta kể những người được phước đó là những kẻ đã chịu đựng. Anh em đã nghe về sự chịu đựng của Gióp và đã thấy kết-quả của cách đối xử của Chúa, rằng Chúa đầy lòng thương-xót và khoan-dung.

Về một lời thề (5.12)

12Nhưng trên hết, hỡi anh em tôi, chớ thề, hoặc bởi trời hay bởi đất hoặc với bất cứ một lời thề nào khác; nhưng hãy để phải của anh em là phải và không của anh em là không, để anh em có thể không ngã dưới sự phán quyết.

Cầu-nguyện trung-tín; xưng tội (5.13-5.18)

13Có người nào giữa anh em đang chịu khổ chẳng? Kẻ đó hãy cầu-nguyện. Có người nào phấn khởi chẳng? Kẻ đó hãy hát các lời ca-tụng. **14**Có người nào giữa anh em bệnh chẳng? Hẳn hãy mời các trưởng-lão của hội-thánh và họ hãy cầu-nguyện cho hắn, xúc dầu cho hắn trong danh của Chúa; **15**và lời cầu-nguyện được dâng bằng đức-tín sẽ phục-hồi kẻ bệnh, và Chúa sẽ nâng hắn lên, và nếu hắn đã phạm các tội, chúng sẽ được tha-thứ cho hắn. **16**Vì vậy, hãy thú tội của anh em cho nhau, và cầu-nguyện cho nhau để anh em có thể được chữa lành. Lời cầu-nguyện có hiệu lực của người công-chính có thể hoàn thành nhiều. **17**Ê-li-gia đã là một con người với bản-tính tương tự bản-tính của chúng ta, và ông đã cầu-nguyện tha thiết rằng trời sẽ không mưa, và trời đã không mưa trên xứ-xô ấy trong 3 năm 6 tháng. **18**Và sau đó ông cầu-nguyện một lần nữa, và trời đã cho mưa và trái đất đã sản-xuất trái của nó.

Phục-hồi tín-nhân đi lang-thang (5.19-5.20)

19Hỡi anh em tôi, nếu một người nào ở giữa anh em đi chệch khỏi lẽ thật, và có người làm kẻ đó trở lại, **20**người đó hãy biết rằng mình là kẻ quay một tội nhân khỏi sự sai lầm của đường đi của hắn sẽ cứu hồn hắn khỏi sự chết đời đời, và sẽ che-đậy vô-số tội-lỗi.